

ר.ט.

22.6.54

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ל. גורלי:

חוק התיקון פקודת מס-ההכנסה

סעיף 15 ד- זיכוי ממס בעד קרובים

(היו"ר קורא את הסעיף)

(היו"ר קורא את התיקון)

לדעתי, הזכוי בסעיף זה הוא קטן מדי.

ל. גורלי:

אם ההורים או הקרובים נמצאים בבית החוסך - הרי שכנס זה מספיק. אולם אם אינם נמצאים בבית החוסך - המצב הוא שונה. הצרה בדרך כלל בטוחה ההקלות היא, שכאשר נותנים משהו יש לתת לכולם ואי אפשר לתת טובסידיה סלקטיבית.

היו"ר ל. גורלי:

לדעתי, יש להגדיל את הסכום של 600 ל"י.

ל. גורלי:

מטובה בעיני שניתן זכוי שווה לכולם - לילדים ולקרובים אחרים, בעוד שמצבו של הילד הוא שונה לגמרי ויש לתת לו זכוי גדול יותר.

ח. לסדן:

אני תומך בדרך כלל בסעיף זה של זכוי בעד קרובים. אני שואל את נציב מס-ההכנסה אם ידוע לו, שועדת המספיקים לענייני פנים ושירותים החליטה פה אחד ועומדת בכל תוקף על כך שהילד השלישי יקבל 60 ל"י במקום 45 ל"י.

א.מ. בניחובסקי:

ברור שהזכויים האלה אינם מכסים את ההוצאות.

ד"ר ברוט:

אינני מבין מדוע יש צורך בכלל לזכות. אם כך, צריך לקחת מס-הכנסה סכל הסכום. מה ההגיון וההצדקה כאשר החלו בכלל לחשוב על כך?

ח. אריאב:

זהו דירוג מסויים בהתאם למצב המספחתי.

ד"ר ברוט:

אם יש לשני אנשים זקנים שני בנים - האם שניהם יכולים לקבל זכוי או רק אחד מהם?

ס. לוז:

אני גם כן חושב שיש לחלק את הזכוי, והוראה זו דרושה בהחלט בחוק. אני הצעתי זאת, אבל מטעם מה לא נתקבלה ההצעה. הזיכוי הוא בסיעוד 30%; התמיכה - לא יותר מ-45 ל"י בעד נתמך אחד ו-90 ל"י בעד שני נתמכים.

ד"ר ברוט:

סעיף 15 ת- דין תלמידים בני 20-24

(היו"ר קורא את הסעיף)

(היו"ר קורא את התיקון)

טדוע טבטלים את ההנחה?

ט. קלטר:

קיימת דעה שאלה היכולים לשלוח את בניהם
לאוניברסיטה - יכולים גם לשלם את

ד"ר ברוט:

סכר-הלימוד טבלי לקבל טובסידיה.

אינני יכול לקבל את הדעה הזאת. לדעתי,
צריכה ההנחה להשאיר, בהגבלה מסויימת,

ט. קלטר:

שתלמידים הטסתכרים לא ייהנו מטובה,

כפי שאנו יודעים מן המציאות, הרי מצבם
של תלמידים אשר פוטל עליהם גם לעבוד

היו"ר י. גורי:

הוא קשה עוד יותר מטצב התלמידים שהוריהם תופכים בהם, ואינני חושב
סמוצדק יהיה להפלותם בענין ההנחה.

טובן לי שתלמידים הלומדים ומפורנסים את
עצמם זכאים להנחה, אבל אינני טבינה מסום

ח. למדון:

טה צריך לתת פרס להורים.

אני טקבל את העתה של חברת-הכנסת למדון.
אז אפשר לקבוע את ההנחה עד גובה מסויים

א. ציזלינג:

של הכנסה.

אני טעוניין לדעת אם הורים טבנם
לופד בבית-ספר גבוה יטלטו עתה טס-הכנסה

י. בדר:

גבוה יותר טאטר בעבר, אז נטון יותר.

אם תטמוד לפני ברירה, בין טחיקת הסעיף
הזה לבין הטארתו, אני מצביע בעד

א. ציזלינג:

הטארתו, טכיוון טאינני רוצה טיקופחו אלה אשר טאמת טגיעה להם ההנחה.
כלומר הורים טהכנסתם טגיעה עד לדרגה מסויימת, והם תופכים טבנם הלופד
בבית-ספר גבוה.

אני רואה חטיבות יתר בהליכה לעבודה
חקלאית ולהתיטבות, טאטר לימוד בבית-ספר

ט. דיון:

גבוה. ואינני יודע טדוע טגיעה יותר הנחה לזה ההולך ללמוד בבית-ספר
גבוה, טאטר לזה העולה על הקרקע, הולך ללמוד חקלאות וטטיטב ביטובי הספר.
אני טתנגד לכך.

לאו דוקא האנטיט הלומדים בבית-ספר
גבוהים, הם הזקוקים לתטיכה. אתן לדוגמה

ק. לונז:

טתייטב צעיר; אשר לפחות 5 שנים אין מטקו טכנים מאומה. הוא ודאי גם כן
זקוק לתטיכה, וחטט שנים אלה הם כמו אוניברסיטה.

היו"ר י. גורי:

אני סכיר מספחות רבות שבניהן הם מתיישבים צעירים, והם חייבים לתמוך בהם לא פחות מההורים שבניהם לומדים בבתי ספר גבוהים. אם כך, מדוע לא להכניס את התקון הזה גם לגבי הורי מתיישבים?

ס. סלטר:

אינני מסכים לנסוקיטל חברי הכנסת דיין ולוט, כי אין להסוות בנים האלכים לחקלאות לאלה הלומדים בבתי ספר גבוהים.

א. ציזלינג:

בנוגע לסעיף הקודם, אני מבקש הטבר מדוע ההנחות הן לגיל 20 ולא לגיל 18.

היו

ד"ר ברוש:

כשהנהיגו את מס ההכנסה ב-1941 החליטו על גיל 20 ולא שינינו זאת עד עתה.

סעיף 15(ו) - דין בטולי יכולת עקב מצגם הגופני והשכלי

היו"ר י. גורי:

(קורא את הסעיף).
בסעיף זה אין תקובים.

סעיף 16 - זיכוי מסם בעד ביטוח חיים וכו'

ש. בן-נאמן:

מה גורלו של אדם שאין לו ילדים?

ד"ר ברוש:

אדם שאינו רשאי לדרוש זכוי בעד ילדים, מקבל הנחה של 25% במקום 40%. הזכוי ניתן על למכסימום של 200 לי הוצאות. כלומר, המכסימום לפי הסיעור הריאלי הוא 80 ל"י זכוי לאדם שיש לו ילדים, או 50 ל"י זכוי לאדם שאין לו ילדים.

עד כה היו 4 סיעודים: 40%, 25%, 20%, 12,5%. עכשיו - 30% לכולם. הזכוי הזה אינו יכול לעלות על 10% מהמס ברוטו, ולא על 200 ל"י - הכל לפי הסכום הקטן יותר, והזכוי המינימלי הוא 42 ל"י, או אם בסך-הכל הוא הוציא פחות מ-42 ל"י - הכל לפי הסכום הקטן יותר.

י. בדר:

ברצוני לשאול: מהי מדיניותו של האוצר בקשר לביטוח חיים? האם ישנה כוונה לשים לזה קץ? אם כן - אני מבין את הסיטה בה נקטו. אולם אם לא, אינני מבין מדוע נקטו בסיטה זו. הרי ביטוח הוא צורת החסכון היחידה שבטורה עדיין במדינה. אני חושב שאלה העושים לעצמם ביטוח חיים הם אלה שיש להם מס הכנסה ברוטו של 600 עד 800 ל"י, ו-10% כאלה מבטלים בעצמם את ענין ביטוח החיים.

ק. לונז:

ברצוני להזכיר לחברי הוועדה כי היתה המלצה של הוועדה הציבורית לתת זיכוי של 10% מהמס ברוטו, במקום 10% מהמס נטו. חברי הוועדה אמרו, כי הם הגיעו לכלל דעה שרצוי להחליף בזיכוי אחד את ההנחות הסוגרת שביתנו עד כה. בקשר ללידה, לא הוסלף על-ידי הוועדה הציבורית דבר, וההצעה הזאת שהלידה מתכסה על-ידי הביטוח הלאומי אין לה יסוד, היות דביטוח לאומי משלמים. אני מסופק אם צריך לבטל ענין זה.

היו"ר י. גורדי:

אם כך, לפי הטלעות הוועדה הצבורית, יש למחוק את המלים: "הכל לפי הסכום הקטן יותר".

פ. לונד:

כן, זה בהתאם להחלטות הוועדה הצבורית, וזה גם צודק.

אני כשלעצמי סטיל ספק אם בכלל ביטוח-חיים צריך להופיע פה, ואני סוכן למחוק זאת. למה? מדבית משלמי המס אינם יכולים להגיע לזה, להוצאות ביטוח-חיים, כי זוהי בעצם אגירת כסף. מדוע צריך לתת הנחה לאנשים אלה שיש להם אפשרות לאגור כסף? ואם לא תתקבל דעתי - הרי יש לתת הנחה זו גם לאלה שנהנים מהלוואה על חשבון הפוליסה.

ש. דיין:

נדמה לי שבחוק הקודם היה הבדל בין 200 ל"י ובין סכומים גבוהים יותר, ונדמה לי שאת הבדל הזה יש לקיים גם להבא. כלומר, מי שיש לו אפשרות להוציא להבראה וכד' יותר מ-200 ל"י - צריך לשלם יותר.

א. ציזלינג:

לדעתי, צריך להיות או נכוי כולל או נכוי סוציאלי. האוצר מתעלם מהמציאות החמורה הקיימת בארץ, שנאישים עובדים ומדלדלים את כוחותיהם, ואין להם כל אפשרות לצאת להבראה - דבר אשר המדינה כמדינה צריכה להיות מעוניינת בו. ההנחה שהיתה ניתנת בעבר, בכל זאת עזרה במקצת. אני יודע, למשל, שהמטקים הקבוציים מסדרים עכשיו הבראה רק אחת לשנתיים או לשלוש שנים; אין זה בסדר, אין זה טוב - אבל אין ברירה. מוטב להעלות לכולם ולהקל על אלה הזקוקים ולעודד את אלה אשר המדינה צריכה להיות מעוניינת לעודדם.

המדינה, אם רק תנהג בסדר ובאחריות, מרוויחה סכל מסכונן, כי כל מסכונן צריך להיות מיועד להשקעות ולא לבזבזן. מה שלא עושים על-ידי מדיניות צודקת של אשראי. לדעתי, אין כל יסוד לבטל היום את ההנחות, משום שאין זה כדאי לחוסך. המציאות בה יברחו החוסכים מהמכוננותיהם, אינה טובה ואינה בריאה למדינה.

ס. קלמרא:

אני מבין שאנו זקוקים לכסף וחייבים לדאוג, שהאוסדן של מס-ההכנסה יתאמת. אבל יחד עם זאת, אסור לנו לשכוח דברים אלמנטריים והיסגים סוציאליים אלמנטריים שהוסגו. אני מחסיב מאד את הוועדה הצבורית, אבל היא עדיין אינה קובעת בשבילי. אנו יכולים להציע הצעות טובות ולקבל החלטות טובות. יש הבדל רב בין אדם שיש לו ילדים לבין אדם שאין לו ילדים, ועכשיו יקבלו שניהם 30% בכל מיני צורות. אני חושב שזוהי סתירה לכל מה שאנו מדברים תמיד על ריבוי טבעי, עידודו וגידולו.

אני חושב שאין להפלות לרעה את האנשים המקבלים הלוואות על חשבון הפוליסה.

ח. למדן:

לי נדמה שהמשיפה בתחיקה הסוציאלית היא כזאת, להביא את האדם לידי בטחון סוציאלי, לאו דוקא דרך מס-הכנסה. משום כך אני חושבת את הביטוח הלאומי כמחד הצעדים המתקדמים ביותר לכיוון זה אליו אנו צריכים לטאוף. אני אומרת כי בעד לידה לא צריך לתת זכוי, אבל את התשלום עבור הביטוח הלאומי, צריך לכלול. אני חושבת שטטפחות בעלות ילדים, יש להפלות לטובה. (המסך הישיבה - רטטה סה)

ח. למדן:

בענין ביטוח חיים אני מציעה לא להכניס סנוי.
נמסין את הזיכוי גם לשנה הבאה, כי בטנה
הבאה כבר יהיה ביטוח חיים מטעם המדינה.

ט. בן ראובן:

עם כל הערכת חשיבותה של ההבראה גם מבחינה
לאומית איני רואה כל ערך בטעיף זה על עוד
קיימת הגבלה של 10%. יתכן שיש מקום להעלות את האחוז, אך בצורה
זו אין הקלה זו מורידה או מעלה מאומה לגבי הנהנים מהבראה, הייתי
רוצה לבקש את מר ברוט לחוות דעתו בענין זה.

גם לסעיף החסכון איני מייחס חשיבות רבה,
כי מספר האנשים שנפנו ממנו אינו גדול. אך גם לגבי אלה אין זה
הוגן לבטל את ההקלה שניתנה להם, ושבהסתמך עליה קבלו על עצמם
התחייבויות לחסכון למטן שני מספר. אין ספק שחוק מס הכנסה הספיע
על פתיחת חסכונות רבים, כשם שאין ספק שהוא הספיע על עטיית ביטוחי
חיים רבים, וסלדעתי לא הוגן יהיה לבטל גם את ההקלה הניתנת
לגביהם, ביחוד אם מביאים בחשבון כי מתחילה היו ההקלות לביטוח
חיים הרבה יותר גדולות משהיו בשנה האחרונה, בגלל שינוי ערך
הכסף. סנוי כזה יפגע באמונו של הצבור, ואם יוחלט לעשות זאת
בכל זאת, צריך יהיה לאפשר לאנשים שהתחייבו, לקבל חזרה את חסכוניהם,
או לפחות לפטור אותם מן ההתחייבות שקבלו על עצמם להמסין בחסכון.

הי"ד י. גורני:

דעתי היא כי הצד המחקרי של עבודת אגף
מס ההכנסה הוא חלש מאד, אם לא לוטר יותר
מזה. איבני יודע אם התצעות המוגשות לנו מתבססות על חומר עובדתי
ומחקרי רב, או בערכות על יסוד שיקול חופשי מאד שאינו צמוד
לכל חומר מחקרי. יש צורך דחוף ביותר בעריכת מחקרים על מידת
השפעתם של הזכויים והגכויים שהיו נהוגים עד כה, על אלה או
אלפיים מטפחות ממוצעות בישוב. לפעמים אלמנטים סטטיים עוברים
את נקודת הרוויה ואז אין להם כל השפעה. אילו היה לפנינו חומר
מחקרי כזה, יכולים היינו להגיע למסקנות אלו או אחרות, אך מעולם
לא ציידתם אותנו בחומר כזה.

ד"ר ברוש:

אני מודה כי חומר המסטיקטיקה הוא בעוכרינו
בכל השטחים, ואת מקומה תפסו עד כה הנחותים.
עובדה היא שעד כה היו הניחותים נכונים, אך אין לדעת אם יהיו
כך תמיד. כעת עובדים על כך ואנו מקווים כי בעוד כמה חדשים
יהיה לנו חומר מחקרי.

בדרך כלל הזיכויים לפי הצעת החוק החדשה
אינם נופלים מעלה הקיימים על היום. השאלה היא כמה אדם מוציא
למעטה. אם מישהו הוציא על ביטוח חיים, תרומות ומחלות 800
לירות, הרי 200 לירות נתנו לו 80 לירות, ופן העודף הוא קבל
20%. כדי להגיע לזיכוי של 120 לירות צריך היה להוציא 800
לירות, ואיני יודע ל אף מקרה שמישהו הוציא למעלה מסכום זה על
תשלומים סוציאליים. ה-10% נקבעו עכשיו מתוך כוונה לאפשר לכל
אזרח להבין את החוק, אפילו אם לגבי חלק קטן של המקרים זה יהווה
הפסד. גם עד כה היו רבים שהפסידו משום שלא יכלו לאסוף את כל
האיטורים והקבלות, או שאפילו לא ידעו על כך. אם עושים זאת
באופן כללי, ברור שצריכה להיות הגבלה. ישנן ארצות שבהן אין
מס ההכנסה נותן כל הנחה לתשלומים סוציאליים. בארה"ב נותנים
את ההקלות רק אם ההוצאות עולות על סכום מסויים. לפי ההסדר
החדש, יתכן שבפרקטיקה לא יתבעו כלל מן הנישום להגיש את הקבלות.

בענין החסכונות וביטוח החיים היתה כל
ההצדקה שבהקלה, עידוד הוצאת כסף מן השוק. אולם אם אנשים הנהנים
מטעיף זה לוקחים הלואה מהגרת הביטוח, אין זה בהתאם למטרתנו
אלא להיפך. בענין קופות תגמולין, כל איטור של קופת תגמולין
ניתן בתנאי שלא יתנו הלואות לחברים אלא לצרכי שכון, ועל החבר

להחזיר את ההלוואה בטיעורים קבועים, קופת תגמולין הנותנת הלוואות רגילות לחברים, אינה מקבלת אישור.

אני מודה במה שנאמר כאן ביחס לדמי הבראה, אך אני מבקש להכין את מצב המיוחד בשטח זה במקומות עבודה רבים דמי הבראה הם חלק מן השכר, ומכריחים את העובד לצאת להבראה. סחר יוכלו לבוא אנשים אחרים ולומר כי יש לראות את דמי הבראה כהוצאה עסקית של כל דם, אם לומר את האמת, אני כשלעצמי לא רואה הגדל גדול בין הבראה להוצאות פרטיות, כי איני מבין מדוע צריך להפלות סי טאין לו כסף לנסוע להבראה ומבלה את חופשתו בבית. מאחר שברוב המקומות הצבוריים, ועכשיו גם בדברים ממקומות העבודה הפרטיים מטלים המעביד עבד הבראה, מתקבלת אצלנו הוצאה של 50% ולא של 30%, סעיף זה מהווה גורם מאד מכביד בעבודתנו, כי הטפול הוא מטעם אינדיבידואלי לגבי כל מקרה, בסעה שכל שאיפתנו היא לסטנדרדיזציה בעבודה.

א. ציזלינג: לגבי סעיף 16(א)(ב), אני מבקש להוסיף פרוט הקיים גם מוסדות ספורט, עזרה הדדית וקליטת עליה - ינו לקבוע גם בסעיף זה את הנוסח הכולל המופיע בסעיף 16(ב), אשר שנקבע על יסוד ויכוח שכבר התנהל בוועדת הכספים בטעמו.

היו"ר י. גורני: אני מציע לפטוח לפי טעה על פרק הקבוצים והקבוצות ונעבור ללוח ההטואה הצמוד לענין סדנו בו עד כה, כך שהחברים יוכלו להכין הצעות סיכום לגבי כל הפרק הזה.

י. בדר: אני מבקש להזמין לדיון על פרק הקבוצים והקבוצות גם את ד"ר אבניאל.

היו"ר י. גורני: אני מוכן להזמין.

א. ציזלינג: לפני הסעיף המפרט את טיעורי המס, אני מבקש כי יוכנס הסעיף אותו כבר הצעתי פעם: לא יעלה הסכום הכולל של מס ההכנסה הנגבה מן השכירים על 30% מסך כל המס הנגבה בשנת סומא פלונית; אם האחוז יהיה גבוה מזה, יוחזר העודף למקבלי השכר באופן שייקבע על ידי שר האוצר בתקנות באישורה של ועדת הכספים.

היו"ר י. גורני: מבחינת הרציפות ההגיונית של הדיון אני מציע לדון על כך אחרי שבדון בסעיף 29.

בקטר לסעיף 29, האם מספר גדול של מסלמי מס נהנו מסעיף 29(4)?

ד"ר ברוט: לא רבים, כי המפרעות שהם מסלמיים כמעט ואינן מכסות אף פעם 80% מן הסכום שהיו חייבים בו.

היו"ר י. גורני: (קורא את הסעיף הנא במקום סעיף 29 של החוק הקודם)

ד"ר ברוט: לפי הצעה זו אנו עוברים ל"אפקטיב דייט" במקום "מרג'ינל דייט". יחדם כל נכו הכנסה 625, ואם ההכנסה עברה על 326 ל"י, הנפחת הנכוי ב-125 פר' ללא צרה. על ההכנסה פרט לנכוי הטילו מס מוזנח. אם ההכנסה אחר

עלתה על 2100, הטיילו על כל לירה נוספת ל-2100 לירות מס של 50%.
 אם ההכנסה הנוספת עברה על 2700 לירות, הוטל מה שנקרא "מס נוסף":
 על 1000 לירות ראשונות 5%, על הנוספות 10%, אחרי כן 15%, 20%,
 25% והטיעור הכי גבוה היה 30%. ההבדל בין שתי הטיטות היה, שמס
 ההכנסה הרגיל הוטל על כל ההכנסה החייבת במס אחרי הנכחי האסי;
 המס הנוסף הוטל רק על ההכנסה העוברת 2700 לירות. כל המס לא יכול
 היה לעלות על 50% מן ההכנסה, ובמידה שהחיסוב הראה אחוז גבוה מזה,
 ודף לנסות. שיטה זו הבליטה את הטיעור השולי, כלומר את
 הגבוה ביותר, שלמעשה חל רק על חלק קטן של ההכנסה. לפי
 השיטה החדשה נקבע טיעור כולל לגבי כל ההכנסה, ולפיכך הטיעור נמוך
 יותר. עד 5000 לירות טיעור המס הוא 150 פרוטות על כל לירה,
 בתוספת החלק האלפיים של המס. מ-5000 לירות למסל, יגבו 150+250
 פרוטות על כל לירה, כלומר 40%. אם ההכנסה עולה על 5000, המס
 מהווה 650 פרוטות על כל לירה במקום 150 פרוטות.

א. איזלינג:

אני מבקש לקבל טבלא המסווה את מצבו של
 מסלם המס לפי השיטה הקודמת ולפי השיטה
 החדשה. מאחר שהזכויים נשארו גם לפי הצעת חוק זו, אני מבקש להסוות
 את המס כפי שהיה קודם לאחר הנכחי, למה שיסולם אכיסו לפני הזכוי
 של 120 לירות.

ש. בן ראובן:

אני מבקש טבלא שתסווה את מצבם של השכירים
 לזה של העצמאיים לפי שני החוקים, כי הלא
 לגבי השכירים ישנו חלק אחד מהכנסותיהם (תוספת היוקר) שאינו נחשב
 כהכנסה לצורך תשלום המס.

א. איזלינג:

מדוע בסעיף 29(ד) אין הגבלה של 120 לירות
 כפי שהיא ישנה למעוף הקודם?

ד"ר ברוש:

כדי שסכיר יגיע להכנסה עליה חלה ההגבלה,
 כלומר שהזכוי של 10% מן המס ברוטו יהווה
 \$20 לירות, צריכה הכנסתו להגיע ל-3650, כי אז מס ההכנסה ברוטו
 יהווה בערך 1188 לירות. אין טעם להטיל הגבלה כזאת על טעיף
 (ד), כי שם המדובר על הכנסה נטו ואין להניח כי יגיעו לגבול זה.

ש. בן ראובן:

איני מבין מדוע תוספת היוקר שמקבל סכיר
 אינה נחשבת למס הכנסה, בטענה שמהכנסתו
 של עצמאי אין רואים כל חלק כשורה לתוספת יוקר. כמו כן איני מבין
 מדוע מפחיתים ממני שטלם למעלה מ-80% רק 5%, ואילו לסכירים מחזירים
 10% ללא הגבלה אם שילם מראש את כל המס המגיע ממנו או רק חלק.

היו"ר י. גורני:

עלי לציין כי גם 5% אלה נקבעו על פי החלטת
 ועדת הכספים.

ש. בן ראובן:

העובדה שעל הכנסה למעלה מ-5000 לירות חייבים
 ביותר מ-50%, מעמידה באל את ההגבלה של 50%,
 אותה היינו מעוניינים להבליט. איני חושב שייגרם הפסד רב לאוצר אם
 יותר על טיעור המס העולה על 50%.

ד"ר ברוש:

מעולם לא הוצע ולא הובחש שהטיעור השולי לא
 יעלי על 50%. הצעתה המקורית של הועדה הצבורית
 הייתה, להמשיך בשיטה השולית אך בקצב אטי יותר. לפני כן הגיע הטיעור
 השולי עד 80% ואילו עתה הפחתנו אותו עד 65%, אך אין מקום להפחיתו
 יותר מאת הטיעור השולי של 50% מסיג כבר בעל הכנסה של 3000 לירות
 בערך.

היו"ר י. גורני:

את הדיון על מס ההכנסה נמשיך ביום ג' הבא.

בקשת גימלא לנשיא בית המשפט העליון

הינ"ר י. גורני:

אני מבקש להביא לידיעת חברי הוועדה
מכתב מאת סר המספטים, בו הוא סודיע
פי נשיא בית המשפט העליון, הסופט זמורא, ביקש להעבירו לפנסיה מפאת
מצב בריאותו הרופף שאינו מאפשר לו למלא תפקידו או להסתכל בכל
עבודה אחרת. סר המספטים מפנה בקשה זו אלינו, מטום שהסופטים
אינם כלולים בחוק הגימלאות של עובדי המדינה, אלא קבלו כל
תשלומיהם בהתאם להחלטותיה של ועדת הכספים.

ברצוני להציע לוועדה החלטה שתסמט אולי
קו מנחה, אך לא תקדים. בהתחשב עם העובדה שהיוצא לפנסיה לא
יוכל להסתכר כל הסתכרות אחרת, וכן בהתחשב ב-1 שהמדובר הוא
בנשיא בית המשפט העליון במדינת ישראל, אני מציע
כי נקבע לו גמלא שמהווה בערך 75% מן המסכורת שנקבע לנשיא בית
המשפט העליון, אך בהחלטתנו לא נקבע את האחוז אלא את הסכום
המסויים. לפי החישוב שעשיתי המדובר הוא ב-483 לירות ברוטו,
המהווים הכנסה של 325 לירות נטו. חישוב זה נעשה לפי שכרם של
הסופטים בדצמבר, כך שיט להכניס כאן שנוי קטן בהתאם לעליית
האינדקס.

ט. בן ראובן:

מאד קשה ולא-נוח הוא להחליט על מקרה
מסויים. אם ישנה איזו דרך שהיא שתאפשר
לנו לקבל החלטה עקרונית ולא אישית, הייתי מבקש את הוועדה ללכת
בדרך זו. איני חושב שיש דחיפות מיוחדת שתצדיק החלטה אד-הוק,
מאחר שבינתיים מססיכים לסלם לנשיא בית המשפט העליון את מסכורתו.

ד"ר קיטרונ:

אני סבור כי סעיף 18 של חוק הסופטים
אינו מספיק את העדת הכספים אל הכנסת
לקבל החלטה ביחס למקרה מסויים. החלטה תוכל להתקבל רק על גמלא
לנשיא בית המשפט העליון, ולא לד"ר זמורא. אין זה מובע מן הוועדה
לסנות את החלטתה במועד מאוחר יותר, כאשר תיבט לדון באופן עקרוני
על חוק גמלאות לסופטים בכלל.

י. פורדר:

אני גם כן בדעה שלא רצוי לקבל החלטות
לגבי איט מסויים, אולם המצב הצבורי סנוצר
בגלל עניין זה הוא לא רצוי, ולכן יש צורך לקבל החלטה דחופה, אפילו
אם היא החלטה אד-הוק. אנו יכולים יחד עם זאת לבקש את סר המספטים
להגיש לנו הצעה לגמלאות עבור הסופטים בכלל. לגבי המקרה המסויים הזה
אני תומך בהצעתו של יו"ר הוועדה.

הינ"ר י. גורני:

אם נתנה החלטה זו בקבלת חוק גמלאות לסופטים,
פרוט הדבר שיהיה עלינו לדחות את ההחלטה
עד לאחר פגרת הקיץ ראולי אף לאחר פגרת הפסח, כי המדובר הוא בעניין
המקיף אנשים רבים מאד וצריך לדון בו ביסודיות, ואילו סדר יומה
של ועדת הכספים עמוס למדי. פאידך לא יתכן להטאיר את המצב כפי שהוא
כיום, כי הוא מאד בלתי רצוי ותובע פתרון. אמנם באתי כבר בסגע
פענין זה עם סר המספטים ועם סר האוצר, אך מאחר שאני רואה הסוטים
מצד חבר הכנסת בן ראובן, אני מוכן להזמין את סר המספטים לישיבה
בסנוע הבא, ונסכם את החלטתנו לאור שבטעם את חות דעתו.